

תת"ע 1710/02-19 - מדינת ישראל נגד עומר יצחקי, בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1710-02-19 מדינת ישראל נ' עומר יצחקי
לפני כבוד השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נתע פוקס

המאשימה

נגד

עומר יצחקי
בצמו

הנאשם

הכרעת דין

בית המשפט החליט לזכות את הנאשם מוחמת הספק.

רקע:

בנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בתאריך 12.9.18 בשעה 17:05 רכב על אופניים חשמליים ברחוב שדרות נורדאו 93 תל-אביב יפו, וזאת בניגוד לתקנה 129 (א) לתקנות התעבורה (להלן: "התקנות").

הנאשם כפר בעובדות כתב האישום בדיון לפרוטוקול יום 19.5.19 וטען " אני הולכת את האופניים, אפילו לא ישבתי על הכסא, האופניים היו בין רגלי, אבל לא ישבתי על הכסא, הולכת אוטם".

לפיכך התקיים דיון הוכחות ביום 25.9.19

מטרם התביעה העיד השוטר رس"ר פלנוב אנדרי (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סמן ת/1).

מטרם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה.1) וכן אשתו של הנאשם הגב' אביה יצחקי (ע.ה.2) ולבקשתו של הנאשם הציג בחקירת הנאשם סרטון אשר לדבריו הנאשם צולם 15 מטר קדימה מהמקום בו אירע האירוע כסתי דקות לאחר האירוע (ראה ע"מ 6 לפניו ש' 8-11) (עוותק אגב נתבקש על ידי התביעה במועד הדיון כי ישלח לתביעה).

עמוד 1

1. תקנה 129 (א) לתקנות קובעת: "לא ירכב אדם על אופניים על מדרכה או על חלק מהדרך המועד להולכי רגל בלבד; אולם מותר להולך רגל להוביל אופניים על המדרכה אם אין בכך הפרעה להולכי רגל".

2. לשאלת התצפית וקשר העין הרציף עם ביצוע העבירה השוטר כי מעריך את המרחק בין המקום שעמד לשביתת הנאשם ולדברי שזה בין " 10-7מ' " ולא נסתר מעיני כי השוטר אישר כי לא כתוב את המרחק בדוח".

כמו כן השוטר העיד כי אכן היה עימו באותו האירוע עובד משמרות ובתוון של עיריית תל-אביב שאנו פה וAINO שוטר ואף אינו רשום כמי שראה את העבירה.

3. מנגד, העיד הנאשם כי נסיבות האירוע היו כדלהלן:

"ש.מה קרה ביום האירוע?"

tabano משדר נורדראו, יש שם שביל אופניים מוסדר, חצינו את הכביש, שביל צר מעין כמו מטר מדרכה, ובשם אפשרות לא ניתן לרכיב על אופניים בשביל כה צר, ובטע ובטח לא במהירות של חצי ק"מ לשעה, זאת למשה המהירות שאשתי הלכה עם עגלת התינוק, הילכתי ברוגל לצד אשתי שהובילה עגלת, הובילתי את האופניים, אשתי היא זו שפנתה למර אנדרי - ע.ת.1 והוא לא עצר אותנו, אלא אנחנו פנינו אליו, הבן שלנו בן השנתיים ראה משטרת והתלהב ואשתי היא זו שפנתה אליו כדי להגיח חב שמח, ובשלב מסוימים הפעולה היחידה שנעשתה זה שהזוזית את האופניים כדי לפנות את השביל, בפעולה זאת העברתי את הרוגל מעל האופניים (מדגים) וברגע שהוא ראה את זה, הוא נכנס לאותו, הפסיק את השיחה עם אשתי והתחליל לכתוב דוח, אני עדין לא הבנתי על מה הדוח? אמרתי לעצמי אני עם קסדה, על מה הדוח, רצינו להבין מה קרה? מה עשינו? וזה הוא יצא מהאטו ואמר לנו שהוא רושם לנו דוח על נהיגה על האופניים. באותו שלב, דפקנו בחילון כדי לבקש מהבחן השני שיצא, ובצורה התרטטית, הסיר סגר את החלון, נשען לאחר מכן, שילב ידיו מאחוריו העורף וסירב לשמוע. בשלב זהה עד התביעה סיים לכתוב את הדוח, הגיע לי אותו וביקש שאחתום. לא הסכמתי לחתום על הדוח, כי אני לא אחתום על מה שלא עשית." (עמ' 5-6 לפניו ש' 19-32, ש' 1-2).

4. הנאשם טען בምפורש כי הוא לא היה רוכב על אופני אלא הובילם ביד וכל שעשה העביר את הרוגל מעל האופניים (ראה האפשרות המצוייה בסיפה ס' 129(א)).

קרי הנאשם ציין פוזיטיבית כי לא היה במצב רכיבה.

لتਮיכת בעדותו העידה אשתו של הנאשם את נסיבות האירוע: "ש.ספר מה קרה ביום האירוע?"

ת. באותה תקופה לפני שנה, יצאתי עם תינוקת בת 5 חודשים, ועם עגלת הלכנו בקצב הליכה של 2 קמ"ש וראינו רכב משטרת, הבן שלי מאד אוהב כל תחבורה, אנחנו עצרים ואומרים שלום לאנשים,

ואז הם עצרו ואמרו לנו להציג רישון , לא כל כך הבנו על מה, אז השוטר נכנס לאותו, סגר את החלונות, והתחיל לרשום דוח. נאלצנו לחכות בחוץ, להמתין להבין מה קרה, גם הפקח השני התעלם ממוני, למרות שניסיתי לדפוק ולשאול מה קרה, שני הילדים בכו, עמדנו חיכינו תוך התקהלות של עוד אנשים שרצו להבין מה קרה. ראו שעוזר אותנו מישחו וצורך, התנהג בצורה לא תקינה, אף היענות מהצד של השוטר, הייתה התנהגות אלימה, גם לפיה ששמעתי שהעד תחיל לדבר, הוא המציא את מה שכתב, אנחנו פנינו אליו ולא הוא פנה אלינו. אני צילמתי את הסרטון של האירוע. הוא עצר את בעלי בגופו ומגע ממנו לזרע, אמר לו "תעשה מה שאתה אגיד" ואיים עליינו בעוד דוח הביתה, והמציא שהוא קילל אותו וזה לא היה ולא נברא, אז המשכנו ללקת הביתה. "(ע"מ 7 לפרק' שו' 25-32, שו' 3-1). ובהמשך העידה: "ש אני אומרת לך שבאותו הרגע שהוא קיבל את הדוח הוא רכב על המדרכה, מה את אומרת? ת. הוא הלך עם האופניים ולא רכב.(ע"מ 8 לפרק' שו' 18-19).

5. גם הנאשם גם אשתו שעדותם לא נסתירה והייתה מהימנה עליו העידו כי היה קטע מהרחוב שבו הנאשם נסע עם האופניים בשביל המועד לאופניים ובחילק שבו אירע האירוע הלך עם אופני.

זאת ועוד, השוטר לא זכר את המקלה אלא רק את מה שכתב בדו"ח , אף לא זכר כי הנאג, סייר עירית תל-אביב, נשאר ישוב ברכב ואשתו של הנאשם דפקה על החلون כדי להבין מה פשר הדו"ח שנרשם לנאים.

כמו כן, השוטר לא זכר כנסאל האם בכלל לא השוטר הוא שפנה אל הנאשם אלא הפוך מכך אשתו של הנאשם היא זו שפנתה אל השוטר בברכת חג שמח ושרה טובה שכן לדברי אשთ הנאשם הבן שלו שהיה הנוסע על האופניים אהוב כל תחבורת ורצה לומר שלום לשוטר. עוד לציין כי המאשימה לא זימנה לעדות את הסייר של עיריית תל-אביב. דבר שיש בו כדי לפגוע בראיות ההתביעה.

6. הסרטון שהציג הנאשם לשוטרת, לתובעת ולבית המשפט אין בו כדי לסייע או להויעל לנאים שכן הוא צולם כשותי דקוקות לאחר האירוע.

7. מחד גיסא, לא הובאה בפני כל ראייה פוזיטיבית מטעם השוטר בצורת עד ראייה, סרטון או כל ראייה המוכיחה כי התרחש האירוע בו נטען כי הנאשם היה רכב על אופני בקטע של רחוב שדרות נורדאו 93 בתל-אביב יפו בעת קבלת הדו"ח.

מайдן גיסא, גם הנאשם וגם אשתו העידו בפני בצורה סدورה וענינית איך אירע האירוע ועדותם לא נסתירה.

בנסיבות העין לא ניתן לשלול את גרסת הנאשם לפיה הוא הלך עם האופניים ולא רכב עליהם.

לפיכך, לאור כל המפורט לעיל אני מזכה את הנאשם מהעברית שיוחסה לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

☒

ניתנה היום, כ"ה תשרי תש"פ, 24 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים